

قرآن کریم بارها و بارها نمونه هایی
کوچک از قیامت و زنده شدن مردگان
را مثال می زند که یکی از نمونه
های آن را در روی زمین می بینیم.
در حدیث است که از پیغمبر اکرم ﷺ
نقل شده است که فرمودند:

« اِذَا رَأَيْتُمُ الرَّبِيعَ فَاکْثَرُوا ذِکْرَ النَّشُورِ ».

هر وقت بهار را دیدید بسیار از قیامت یاد کنید

[مفاتیح الغیب، از فخرالدین رازی، جلد ۱۷، ص: ۱۹۴]

یعنی بهار مثالی و الگویی از قیامت است

یکی از هزاران فلسفه نماز؛ بودن به یاد مرگ و قیامت است در سوره حمد "مالک یوم الدین" می گوئیم و یا در هر رکعت ۲ سجده انجام می دهیم

به راستی فلسفه ۲ سجده چیست؟

از حضرت علی ؓ در مورد فلسفه سجده سؤال شد، حضرت فرمود:

سجده اول به این معنا است که خدایا اصل ما از خاک است. و معنای سر برداشتن از سجده این است که خدایا ما را از خاک خارج کردی. و معنای سجده دوم، این است که خدایا دو باره ما را به خاک برمی گردانی. و سر برداشتن از سجده دوم به معنای این است که خدایا یک بار دیگر در قیامت از خاک بیرونمان خواهی آورد.

این سخن اشاره به این آیه شریفه دارد: «مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَ فِيهَا نُعِيدُكُمْ وَ مِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى»؛ [سوره طه، آیه ۵۵]. ما شما را از آن [زمین] آفریدیم و در آن بازمی گردانیم و بار دیگر (در قیامت) شما را از آن بیرون می آوریم